

man nemlig har meent, at det ikke kunde nægtes, at det for mange Dele af Sylland vilde være meget tungt at skulle udrede to Gange Krigsskat i eet Aar, hvilket det kom til at gjøre, da Krigsskatten for indværende Aar endnu kun for en ganske ringe Deel er bleven opkrævet der, og skulde den nu opkræves tilligemed den for næste Aar, vilde Sylland komme til at bære to Gange Krigsskat i eet Aar. Dette vil for mange Dele af Sylland, ja for de fleste, ikke alene for dem, der have lidt umiddelbart ved Krigen, men ogsaa for dem, der have lidt midelbart ved denne, være overmaade tungt og maaskee paa sine Steder uoverkommeligt. Det er ingenlunde undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at Krigenes Tryk har hvilet meget ulige paa Sylland, at medens nogle Dele have lidt overordentlig stærkt, have andre Dele lidt overordentlig lidt; ja, der er maaskee Communer, som have faaet en særlig Forøgelse af deres Virksomhed og Indtægter under Krigen, idetmindste er der Vidnesbyrd derom, som man ikke ganske har kunnet forkaste; men man maa erindre, at hvorledes dette Forhold er, og i hvilken Grad det har fundet Sted, veed man ikke Noget om, og naar vi i Loven skulle træffe en almindelig Bestemmelse, som skal gjælde for det Hele, troer jeg vist, at Alle ville kunne forene sig om den Ansættelse, at det vilde være urigtigt, om Sylland skulde udrede Krigsskat for to Aar under Et. Dette har altsaa været den første Betragtning; men dernæst har der været den Betragtning, om man skulde sige saaledes: Den Krigsskat for 1864—65, som vi vedtoges ijjor, er for denne Landsdeels Vedkommende ikke uden for en ganske ringe Deel kommen til Indbetaling i Statskassen, og vi eftergive den da som en Følge af, at det ved Omstændighederne er blevet umuliggjort at opkræve den til den Tid, som var fastsat, og opkræve altsaa kun Krigsskatten for 1865—66 —, eller om det vilde være en rigtigere Fremgangsmaade at sige: Vi eftergive ikke Krigsskatten for 1864—65; der er udtrykkelig i Loven forudsat, at der kunde indtræde saadanne Omstændigheder, at det vilde være umuligt at opkræve denne Skat for Diebliffet, og der er givet Indenrigsministeren den Myndighed „foreløbig, indtil anderledes ved Lov be-

stemmes“ at standse Opkrævningen af denne Skat; Ministeren har altsaa benyttet denne Bemyndigelse og foreløbig standset Opkrævningen, men han kan ikke eftergive Skatten, thi dertil skulde han have en udtrykkelig Lovhjemmel. Naar nu altsaa Forholdet er saaledes, kan man jo ordne det paa den Maade, at man nu fortsætter eller lader træde i Virksomhed Loven for 1864—65, at man nu opkræver denne Skat, og at vi saa i denne Lov bestemme, at Krigsskatten for 1865—66 ikke skal opkræves. Det er denne sidste Vej, som Udvalget har tilsluttet sig at foreslaae de Herrer at gaae, og dertil har det fornemmelig haadt to Grunde. Den ene Grund er den, at det temmelig vidtløftige og besværlige Arbejde, som det er for Communerne at paaligne Krigsskatten, allerede i en ikke ubetydelig Mængde Communer i Sylland er udført. Skatten er kun for en ringe Deel indbetalt, men Rigningen har fundet Sted paa ikke saa Steder. Udvalget har endnu for saa Dage siden fra Indenrigsministeriet erholdt tilsendt en lang Række Indberetninger fra Communer i Sylland, hvor Rigningen er bragt tilende. Dette Arbejde skulde altsaa være forgyves, og det skulde gjøres om igjen, istedetfor at der ellers vilde kunne spares Communerne betydeligt Arbejde og megen Bekostning; men der er endnu en langt væsentligere Grund til at gaae denne Vej. Loven er jo bygget paa, at i hver Commune skal den Mand, der boer der, svare en Skat af sin Indkomst, men denne Indkomst skal beregnes efter den Indkomst, som han har haadt i det foregaaende Calenderaar. Nu er altsaa den Krigsskat, som er beregnet for 1864—65, bleven beregnet efter den Indkomst, Enhver har haadt i Aaret 1863, og dette var et roligt Aar, hvori de fleste med Lethed kunde opgjøre deres Indtægt; men skulde man nu lade denne Lov gjælde for Sylland i Finantsaaret 1865—66, vilde de enkelte Skatteydere have at opgjøre deres Indtægt for Aaret 1864. Aaret 1864 var imidlertid et Krigsjaar, og særligt for Sylland et meget besværligt Aar, et Aar, hvor det for en stor Mængde af de Skatteydende vilde være forbundet med den største Tvivl at komme til en nøjagtig og rigtig Berægning af, hvor stor Indtægt de have haadt. Der kommer nu alle disse Omstændigheder med i Be-